

staaer jeg at tale af personlig Erfaring, naar jeg siger, at dette Tilfælde indtræder ved enhver Brand, hvor Bygningen ikke er af en saadan Bessaffenhed, at den letteste Maade til at slukke paa, i Grunden er, at bære hele Bygningen bort. Har man en Bygning med Kjælder med Grundmura, saa kan, i det Dieblit, at Tagværket er faldet ned i Kjælderen indenfor svære Mures Grændser, Flammen ikke staaer i Veiret, og der kun er en ulmende Ild, en Brandvagt ved Sprøiten med fornødent Mandskab i paa-kommende Tilfælde være mere end nok. En saadan Vagt kan være fornøden i 2 eller 3 Gange 24 Timer, men der behøves ingen Rydning, for at komme efter, om Faren er forbi. Saaledes er det Skif og Brug, hvor der er Folk tilstede, som forstaae disse Sager, men hvor ukyndige Embedsmænd staae og have liden Omsorg og liden Kjærlighed for Brugene af de Kræfter, som ydes, der beholder man paa Maa og Faa det største Antal Kræfter tilstede, og, for ikke at spilde deres Kræfter, lader man dem rydde til Gavn for Eieren. Saadant bruger man paa mange Steder, men det bør affaffes. Nu troer jeg vistnok, at en Fortolkning her igjennem Thinget ikke var nødvendig for at komme til en saadan Afgjørelse, men at det vel hovedsagelig var Brandfogeden eller den, som styrede Slufningen, som skulde vide at finde det rette Punkt — naturligtvis saaledes, at Ingen kunde være berettiget til at begive sig bort fra Brandstedet, saalænge hans Hjælp forlanges, men omvendt saaledes, at Bedkommende personligen kunde komme til at betale, ifald han havde beholdt deres Hjælp udenfor den fornødne Grænde. Saaledes stiller Forholdet sig altid, naar man benytter Pliktfolk; man skal vide, hvilket Dieblit man skal gaae over fra Pliktarbeide til betalt Arbeide. Naar disse Pliktfolk træde frem og klage: vi ere blevne brugte længere end nødvendigt, men vi have underkastet os vor Skjæbne, saa vil der blive indledet Undersøgelse, der vil blive optaget Thingsvidne, og det vil da blive bevist, om man usødvendigt har ryddet Grunden, og slæbt Gjenstande bort, eller om man har været nødt til at beholde denne store Mængde Folk, for at faae Faren besejret. Jeg troer altsaa, at denne Lov har sin Vigtighed som et Exempel

paa en virkelig rigtig Fortolkning af en Lov, der allerede eksisterer; naar det Exempel engang er givet, haaber jeg, at den Art Love ikke behøves mere.

B. Christensen: De Erindringer, som ere fremsorte af et Medlem fra Jylland og af et Par Ministre, foranledige mig til at gjøre Forsamlingen opmærksom paa, at Anledningen til, at jeg er fremkommen med et Forslag til denne Lov, er en Petition derom fra Huusmændene i Kjøbenhavns Amt, og som besjendt kunde jeg ikke virke for denne Petition, uden ved at give den Lovsform; men jeg troer, at man feiler, naar man antager, at det er noget aldeles Ubetydeligt, hvorom her er Tale. Det er ikke sjældent, navnlig i de Aamter, som for en stor Deel ere beboede af Folk udenfor Bondestanden, at Ildbrande synés, som oftest ved et særdeles Uheld, at ramme de større Bygninger, de større Baaninger, de høiest asfurerede Gaarde (Sa!), og det er aldeles vist, at det paa de fleste Steder, navnlig her i Egnen, sees at være Brug, at Bedkommende, som commanderer paa Brandstedet, ikke lader den opbudte Befolkning, for Tomten er saa nysfelig ryddet, som blot Eieren eller Assurandeurerne kunne ønske sig. Dog jeg vil ikke dvæle videre derved, men jeg vil gjentagende gjøre opmærksom paa, at Formaalet med den nye Huusmandslov var, at Huusmændenes Pliktarbeide for det Offentlige ikke skulde udstrækkes over det Nødvendige, og, idet den forbeholder Møde ved Ildbrand, siger den ikke, hvad Brandanordningen siger, at møde ved Ildbrand og rydde Brandstedet; den tier stille med Ordet „rydde“. Jeg har selv havt nogen Deel i Discussionen om Huusmandsloven paa et andet Sted, og jeg veed meget vel, at man dengang just ikke var ganske særdeles omhyggelig for at gjøre den Fortolkning gjældende, som jeg her mener bør tillægges § 1 i Huusmandsloven, men jeg tør paaastaae, at den kan lægges deri, og forsaavidt er det, at jeg, idet jeg har respecteret den modsatte Fortolkning, og idet jeg ikke har villet bryde Staven over de Embedsmænd, som have valgt den modsatte Fortolkning, dog har troet at burde sige, at det, jeg foreslaaer, allerede burde være udfundet af § 1 i Huusmandsloven. Jeg troer